

פרשת ויקהל פקודי – שלישי

(י) וַיַּעַשׂ אֶת־הַמִּנְחָה זֶה־בַּטָּהוֹר מִקִּשָּׁה עָשָׂה אֶת־הַמִּנְחָה יִרְכֶּה וְקָנָה גְּבִיעֶיהָ בַּפְּתָרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ:

(יח) וַיַּעַשׂה קָנִים יִצְאִים מִצִּדֵּיהָ שְׁלֹשָׁה | קָנֵי מִנְחָה מִצִּדֵּיהָ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְחָה מִצִּדֵּיהָ הַשֵּׁנִי:

(יט) שְׁלֹשָׁה גִבְעִים מְשַׁקְּדִים בְּקָנָה הָאֶחָד בַּפְּתָר וּפְרָח וּשְׁלֹשָׁה גִבְעִים מְשַׁקְּדִים בְּקָנָה אֶחָד בַּפְּתָר וּפְרָח בֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיִּצְאִים מִן־הַמִּנְחָה:

(כ) וּבַמִּנְחָה אַרְבַּעַה גִבְעִים מְשַׁקְּדִים בַּפְּתָרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ:

(כא) וּבַפְּתָר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וּבַפְּתָר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וּבַפְּתָר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיִּצְאִים מִמֶּנָּה:

(כב) בַּפְּתָרֶיהֶם וְקִנְתָּם מִמֶּנָּה הָיוּ כָּלֵה מִקִּשָּׁה אַחַת זֶה־בַּטָּהוֹר:

(כג) וַיַּעַשׂ אֶת־נִרְתִּיהָ שִׁבְעָה וּמִלְקָחֶיהָ וּמַחֲתָתֶיהָ זֶה־בַּטָּהוֹר:

(כד) כֹּכַר זֶה־בַּטָּהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ וְאֵת כָּל־כִּלֶּיהָ:

(כה) וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הַקְטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אֹמֶה אָרְכוֹ וְאֹמֶה רָחְבוֹ רְבֹועַ וְאַמְתִּים קָמְתּוֹ מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו:

(כו) וַיִּצֹף אוֹתוֹ זֶה־בַּטָּהוֹר אֶת־גָּזוֹ וְאֶת־קִירָתוֹ סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זָר זֶה־בַּסָּבִיב:

(כז) וַיִּשְׁתִּי טַבַּעַת זֶה־בַּעֲשֵׂהָ לוֹ | מִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שְׁתֵּי צִלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לְבָדִים לְשֵׁאת אוֹתוֹ בָּהֶם:

(כח) וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצֹף אֹתָם זֶה־בַּ:

(כט) וַיַּעַשׂ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים טָהוֹר מַעֲשֵׂה רִקְחַת:

יז וַעֲבַד יֵת מִנְרֵתָא, דְּדָהֵב דְּכִי; נְגִיד עֲבַד יֵת מִנְרֵתָא, שְׂדָה וְקָנָה כְּלִידָהָ חֲזוּרָהָ וְשׁוֹשְׁנָהָ, מִנָּה הָיוּ.

יח וְשִׁתָּא קָנִין, נְפָקִין מִסְטָרָהָ: תִּלְתָּא קָנֵי מִנְרֵתָא, מִסְטָרָה חַד, וְתִלְתָּא קָנֵי מִנְרֵתָא, מִסְטָרָה תְּנִינָא.

יט תִּלְתָּא כְּלִידִין מְצִירִין בְּקָנִיא חַד, חֲזוּר וְשׁוֹשֵׁן, וְתִלְתָּא כְּלִידִין מְצִירִין בְּקָנִיא חַד, חֲזוּר וְשׁוֹשֵׁן; כִּין לְשִׁתָּא קָנִין, דְּנִפְקִין מִן מִנְרֵתָא.

כ ובמנרתא, ארבעא כלידין: מצירין חזורהא, ושושנהא.

כא וּחֲזוּר תַּחֲתֵּי תִרִין קָנִין דְּמִנָּה, וּחֲזוּר תַּחֲתֵּי תִרִין קָנִין דְּמִנָּה, וּחֲזוּר, תַּחֲתֵּי תִרִין קָנִין דְּמִנָּה לְשִׁתָּא, קָנִין, דְּנִפְקִין, מִנָּה.

כב חֲזוּרִיהוּן וְקִנְיֵהוּן, מִנָּה הָיוּ; כָּלֵה נְגִידָא חֲדָא, דְּדָהֵב דְּכִי.

כג וַעֲבַד יֵת בּוֹצִינָהָא, שִׁבְעָא; וְצִיבְתָּהָא וּמַחֲתִיתָּהָא, דְּדָהֵב דְּכִי.

כד כֹּכְרָא דְּדָהֵבָא דְּכִיא, עֲבַד יֵתָּהּ, וְיֵתָּהּ, כָּל מִנָּהָא.

כה וַעֲבַד יֵת מִדְּבָחָא דְּקֹטֶרֶת בְּסַמִּיא, דְּאָעִי שִׁטִּין: אֹמֶתָא אֹרְפִיָּה וְאֹמֶתָא פְתִיָּה מְרַבַּע, וְתִרְתִּין אֹמִין רוּמִיָּה מִנִּיָּה, הָוָאָה קַרְנוּהִי.

כו וַחֲפָא יֵתִיָּה דְּהֵב דְּכִי, יֵת אֲגָרִיָּה וְיֵת בְּתִלוּהִי סְחֹר סְחֹר וְיֵת קַרְנוּהִי; וַעֲבַד לִיָּה זִיר דְּדָהֵב, סְחֹר סְחֹר.

כז וְתִרְתִּין עֲזָקִין דְּדָהֵב עֲבַד לִיָּה מְלָרַע לְזִירִיָּה, עַל תִּרְתִּין זְוִיתִיָּה, עַל תִּרִין סְטְרוּהִי לְאַתְרָא לְאַרִיחִיא, לְמַטֵּל יֵתִיָּה בְּהוּן.

כח וַעֲבַד יֵת אֲרִיחִיא, דְּאָעִי שִׁטִּין; וַחֲפָא יֵתִהוּן, דְּהֵבָא.

כט וַעֲבַד יֵת מִשְׁחָא דְּרִבּוּתָא, קֹדֶשָׁא, וְיֵת קֹטֶרֶת בְּסַמִּיא, דְּכִי עוֹבַד, בְּסַמִּנוּ.